

Črna vdova

Pridobljeno iz Wikivira, dne 05. november 2020

Spisano: Uredila Maja Vtič

Dovoljenje: To delo je objavljeno s pisnim [dovoljenjem](#) avtorja, pod pogoji licence [Creative Commons Priznanje avtorstva-Deljenje pod enakimi pogoji 3.0](#).

Izvozi v formatu:

[epub](#)

[mobi](#)

[pdf](#)

[rtf](#)

[txt](#)

<poem>

Črna vdova

Pajkovka sem, Črna vdova, žrtev v mrežo zavozlam in ko se ta več ne gane, ji življenje izsesam. Jaz sem mojstrica mrež, jaz, pajkulja, pajkova vešča, tudum, črna in zlobna, tudum, vsega sposobna, mar ni sramota, da hodim kar peš? Vedno pa v čevljih z visokimi petami, ker dama je dama. Oh, peš hoditi, kako neprimerno, zlasti za vdovo, ki nase kaj da, pa če je tudi pred davnimi leti v šibkem trenutku pojedla moža! Vedno pa v čevljih z visokimi petami, ker dama je dama. Kar osem čevljev vsak dan si obujem in vsak me čevlj nezno tišči, a jaz sem dama, zato se zavedam, da za lepoto se vse potrpi, na vsaki nogi imam kurje oko in zato hodim neznansko težko, vedno pa v čevljih z visokimi petami, ker dama je dama.

In že prede in že plete, suče, vije in vozla, le še malo, pa zapredla spečega bo pesnika ... Zdaj pa zavrešči budilka ...

Vse se v hipu razgubi, a skoz okno sončni žarek bode pesnika v oči. Brž pograbil je budilko in jo treščil je ob zid, potlej je ves dan drnjohal do večera kot ubit.

Ko pa mrak zagrne ceste, ko pogasnejo luči, pesniku takrat se nekaj najbolj strašnega zgodi:

Že so k njemu pridrveli v spalnih srajcah in pižamah, z ogrinjalkami na ramah, z navijalkami v laseh pa z ogorčenjem v očeh, v natikačih in copatah, eni pa kar v spodnjih gatah starši, vsi razjarjeni, zraven pa tovarišice, varuške, vzgojiteljice, stare mame, stari ati, vsi začeli so kričati:

– Ježeš, kaj se pa to pravi, se vam je zmešalo v glavi? Naše nebogljene malčke s pravljicami o strahovih mešati in begati?! Vi ste jih prestrašili in zato ta otročad si ne

upa iti spat! Ta mi po foteljih skače, onadva igrata šah, oni vlačí skup igrače in vrešči, da ga je strah, buljijo v televizijo, ura je že polnoči, pametni ljudje že spijo, mularija pa kriči: Joj, ne v posteljo, še ne, mama, mama, strah me je!

To je vaše maslo, pesnik! K vragu vi in vaš peresnik! –

Pesnik sredi vse te zmede sploh ne najde več besede, rima v žepu mu rožlja, pa ne ve, kam naj jo da, potlej vse iz rok spusti, se prestraši in zbeži ...

Leto dni je že minilo, kar ne upa si domov, ker razjarjenih se staršev bolj boji kot vseh strahov.

No, pesnitev je končana, spesnila jo je Svetlana.

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](http://wikisource.org)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- Maja Vtič

-
1. [↑ http://wikisource.org](http://wikisource.org)
 2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑ http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)